

[Per Hækkerup.]

Og så vil jeg gerne sige: rentenedsættelsen hilser vi med glæde, og det er jo efterhånden det eneste — praktisk taget — der står tilbage som det, man kalder resultat af regeringens økonomiske politik. Men holder det? Finansministeren siger så smukt, at det er jo kun disse her 500 mill. kr. alt i alt, det drejer sig om, som Nationalbanken har opkøbt obligationer for. Ja vel, men det er efter den sidste diskontenedsættelse. Tør finansministeren garantere os, at Nationalbanken ikke bliver tvunget til at fortsætte med det?

Hvad har virkningerne så været af denne rentenedsættelse? Har den gavnet beskæftigelsen? Igen må jeg henvide til, hvad de vise mænds rapport siger. Hvordan er det gået med investeringerne trods rentenedsættelsen? De er gået nedad. Hvordan er det gået med igangsættelsen af byggeriet, som man også taler om skulle så stærkt begunstiges ved rentenedsættelsen? Det er gået nedad. De gunstige virkninger, som man altså taler om, er ikke kommet, og hvorfor er de ikke kommet? Fordi der samtidig er sket en dæmpning af forbruget, således at erhvervslivet ikke har det incitament til at iværksætte investeringer og til at sætte nyt byggeri i gang, som er nødvendigt også for at sikre en højere beskæftigelse. Jeg tror derfor, at vi må have lov til igen at fastslå, at den økonomiske politik, som man har tilrettelagt fra regeringens side, ikke har ført til det, som vi kunne ønske os skulle være resultatet af en dansk politik, og derfor tilråder vi regeringen at ændre sin økonomiske politik.

Må jeg så kun gøre én bemærkning til, for at det ikke skal blive stående uimod sagt i denne debat. Det var hr. Niels Helveg Petersen, der i sit første indlæg omtalte ændringen af administrationen med hensyn til kartotekerne. Det kan næppe være hr. Niels Helveg Petersen ubekendt, at den ændring, som er gennemført, var taget op og drøftet med kartoteksudvalget — som jo blev nedsat for en 4 års tid siden, og som i væsentlig grad havde ændret den administrative praksis — var taget op af dette kontaktudvalg med den daværende justitsminister; men inden problemet nåede at blive færdigbehandlet i regeringens sikkerhedsudvalg, kom vi ud i valgsituationen, og derfor lå der altså et problem over til

den nye regering. Vi kan for vort vedkommende tiltræde det standpunkt, den nye regering har taget.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Må jeg sige til hr. Per Hækkerup, at meget har vi forandret, noget har vi efter egen ringe opfattelse forbedret i forhold til den tidligere regering. En ting føler jeg mig overbevist om er fuldstændig identisk med arbejdsgangen i den tidligere regering: hvad statsministeren siger i åbningstalen om den økonomiske politik, er accepteret af økonomiministeren.

Må jeg så sige til hr. Per Hækkerup, at jeg har givet udtryk for, at en devaluering har været medvirkende til at forbedre industrieksporten. Det skal gerne være gentaget. Det, jeg dernæst har sagt, det er, at alt andet lige betyder en devaluering en forhøjelse af importpriserne. Det tror jeg stadig er rigtigt med eller uden manuduktion. Om nettogevinst eller nettotab ved vel i dag hverken halv- eller helstuderede noget eksakt. Jeg har vovet mig ind i den vurdering, at en vurdering af den geografiske fordeling af eksport og import giver mig en fornemmelse af, at sandsynligheden for, at der har været et nettotab ved devalueringen — det er mit eget skøn — er større end sandsynligheden for nettogevinst.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg skal ikke drøfte tingene yderligere med statsministeren. Jeg tror, det er tilstrækkelig klart for forsamlingen, hvorledes situationen er. Jeg skal kun sige, at statsministerens oplysning om, at økonomiministeren havde godkendt det pågældende afsnit af åbningstalen, desværre fører til, at man beklageligvis må vurdere økonomiministeren lidt mindre fordelagtigt, end man hidtil har gjort det.

Lysholt Hansen: Statsministeren tilbød, hvis vi var utilfredse med procedurereglerne, at så kunne vi da snakke om det partierne imellem, men jeg vil gerne have lov til at sige, at vi synes overhovedet ikke, procedurereglerne i finansudvalget trænger til ændring. Vi har kunnet arbejde i finansudvalget igennem en lang årrække i tillidsfuldt samarbejde regering og finansudvalg